

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215211233
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4215211233.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, o zaplatenie sumy 4.756,47 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 27. januára 2020 č.k. 6C/414/2015-114, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku v napadnutej časti, v ktorej súd povolil žalovanej zaplatiť priznanú istinu s príslušenstvom v 200 eurových mesačných splátkach potvrdzuje.

V napadnutom zamietajúcom výroku týkajúcom sa 5% úroku z omeškania z nezaplatených úrokov vo výške 216,19 eura od 24.03.2015 do zaplatenia ako aj vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok mení takto:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5% úrok z omeškania ročne z nezaplatených úrokov v sume 216,19 eura od 24.03.2015 do zaplatenia do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.756,47 eura spolu s nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 6,18 eura, vyčísleným úrokom vo výške 216,19 eura, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 2,55 eura úrokom vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.756,47 eura od 24.03.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.756,47 eura od 24.03.2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 200,- eur, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia pod stratou výhody splátok. Súd žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 216,19 € od 24.03.2015 do zaplatenia zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.2.Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 215 ods. 1 CSP, § 497 Obchodného zákonníka, § 499, § 502 Obchodného zákonníka, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 2, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a),b),d, § 9 ods. 1,2, § 11 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 1,2 zákona č. 634/1992 Zb. ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho mal preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bol založený úverovou zmluvou zo dňa 21.10.2013 č. XXXXX záväzkový vzťah. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.000,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou 120 pravidelných mesačných splátok vo výške 83,97 eura. Považoval za preukázané, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne splácať úver, preto sa dostala do

omeškania. Následne z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

1.3.V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že úverová zmluva je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ustanovenia § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, kde žalovaná je spotrebiteľom, ktorá zmluvu uzavrela na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu. Po preskúmaní zmluvy o úvere dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to aj vrátane náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017. Z uvedeného dôvodu nemožno zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov

1.4.Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaná uhradila na istinu sumu 243,53 eura, a preto nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 4.756,47 eura považoval za dôvodný. Uviedol, že úroková sadzba bola v Úverovej zmluve dohodnutá vo výške 15,90 %, pričom k zosplatneniu úveru došlo dňa 23.03.2015. Z dôvodu, že zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, má podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca nárok na poplatky za poistenie vo výške 6,18 eura, aj na úroky z úveru, ktoré si žalobca vyčíslil v sume 216,19 eura a úroky vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.756,47 eur od 24.03.2015 do zaplatenia.

1.5.Vzhľadom na to, že žalovaná sa s úhradou dlžnej istiny dostala do omeškania, vznikol podľa názoru súdu prvej inštancie žalobcovi nárok aj na úroky z omeškania. V tejto súvislosti uviedol, že žalobca si v zmysle bodu 4.3 Úverovej zmluvy uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktoré vyčíslil vo výške 2,55 eura. Ďalej si uplatnil aj nevychýslené úroky z omeškania zo sumy istiny 5.000,00 eur od 04.09.2014 do zaplatenia a zo sumy vychýslených úrokov 1.566,43 eur od 04.09.2014 do zaplatenia. Konštatoval, že rozsudkom č.k. 10C/133/2015-88 zo dňa 15.02.2017 súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške vo výške 5,00% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.756,47 € od 24.03.2015 do zaplatenia. Zo žalobcom pripojenej tabuľky obsahujúcej presný výpočet úrokov a úrokov z omeškania je zrejmé, že úroky z omeškania ku dňu 23.03.2015 boli vo výške 2,55 eur. Ďalej priznal žalobcovi nárok na zaplatenie poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 6,18 eura, ktoré sú podľa bodu 1.2 Zmluvy o úvere účtované na ľarchu účtu a ich výška vyplýva z uvedeného bodu Zmluvy o úvere (2,06 eura mesačne). Aplikujúc § 232 ods. 4 CSP umožnil žalovanej zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 200,- eur. Zároveň zohľadnil finančné a sociálne pomery žalovanej, jej príjem zo zamestnania, ako aj ňou deklarované výdavky. Konštatoval, že uloženie povinnosti zaplatenia dlžnej sumy v splátkach a ich výška s ohľadom na postavenie obchodnej spoločnosti žalobcu na finančnom trhu nijako neohrozí žalobcove ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne jeho majetkovú sféru.

1.6. V súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania z vychýslených zmluvných úrokov súd prvej inštancie poukázal na zákaz anatocizmu, teda úročenia úrokov. Zdôraznil, že je zakázané brať úrok z úroku, a to aj s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého úrok a tiež úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie hlavnou vecou. Z uvedeného dôvodu žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 216,19 € od 24.03.2015 do zaplatenia nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol.

2.Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol ako aj časti vyhovujúceho výroku, ktorým súd povolil žalovanej dlžnú sumu zaplatiť v splátkach podal písomne v zákonnej lehote žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Vo vzťahu k nároku na priznanie úrokov z úrokov z omeškania vytýkal súd prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci. Zdôraznili, že zmluvné úroky ku dňu zosplatnenia celého dlhu boli vychýslené pevnou sumou, ktorá pripadá na časť anuitných splátok neuhradených dlžníkom, pripadajúca na zmluvný úrok, naakumulovanú ku dňu zosplatnenia a táto sa ďalej (t.j. po zosplatnení celého dlhu) nenavýšuje, preto nejde ohľadom nároku na tento úrok z omeškania o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá ma zamedziť neodôvodnenému navyšovaniu nárokov veriteľov ohľadom príslušenstva. Nárok na úrok z omeškania zo zmluvného úroku ku dňu zosplatnenia je nárokom, ktorý predpokladá aj ust. § 497 Obeh. zákonníka a žiadne - ani citované ani iné - zákonné ustanovenie tento nárok svojím znením nespochybňuje.

Vo vzťahu k povoleniu splátok žalobca vytýkal súdu prvej inštancie, že nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Poukázal na to, že zákon explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, teda súd nemôže určiť dlhšiu

lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Podľa názoru žalobcu z vykonaného dokazovania vo veci súd nemohol adekvátnym spôsobom posúdiť komplexné pomery žalovanej. Namietal, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške priznanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Výška splátky musí byť určená primerane tak, aby splátky neoprávneným spôsobom nezasiahli do práv žalobcu a v konečnom dôsledku aj žalovaného neúmerne predlžovaním splatnosti tým, že bude zaviazaný zaplatiť žalobcovi aj zmluvný úrok aj úrok z omeškania. Výhoda poskytnutá žalovanému v podobe umožnenia uhradiť dlh v neprímerane nízkych splátkach je zjavne neprímeranou oproti nevýhodnosti postavenia žalobcu a porušuje rovnosť účastníkov konania v občianskoprávných vzťahoch. Zdôraznil, že vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mala žalovaná možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohla priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej tak výške, ktorá by bola primeraná jej finančným možnostiam. Žiadal zohľadniť, že žalovaná neuskutočnila počas celého súdneho konania ani jednu úhradu, čo nepreukazuje skutočnú snahu dlh zaplatiť ani nepreukazuje schopnosť žalovanej dlh zaplatiť v učených splátkach.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku, ktorým súd prvej inštancie povolil zaplatiť žalovanej priznanú sumu v 200,- euro mesačných splátkach ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmeniť vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vo vyhovujúcom výroku, ktorým súd prvej inštancie povolil zaplatiť žalovanej sumu priznanú žalobcovi v 200,- euro mesačných splátkach je treba podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správy potvrdiť.

5. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

7. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie nepodala, preto predmetom odvolacieho konania bol zamietajúci výrok v časti úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy nezaplatených úrokov vo výške 216,19 eura od 24.03.2015 do zaplatenia a časť vyhovujúceho výroku, ktorým súd prvej inštancie povolil zaplatiť žalovanej sumu priznanú žalobcovi v 200,- euro mesačných splátkach .

9. Vo vzťahu k zamietajúcomu výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy nezaplatených úrokov vo výške 216,19 eura od 24.03.2015 do zaplatenia odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie nestotožnil v tomto smere nestotožnil, pretože dôvody, pre ktoré súd v časti úroku z omeškania žalobu zamietol považuje za nesprávne. Je nepochybné, že aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka a zároveň ide o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade medzi zmluvnými stranami bola uzavretá úverová zmluva podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Zmluvný úrok

z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka, ktoré navyše zakladá vznik nových sankčných záväzkov. Zmluvný úrok je plnenie, ktoré má akcesorickú povahu. Je teda spojený s istinou úveru a od jej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok. Veriteľovi, ktorý poskytne dlžníkovi úver, popri nároku na vrátenie poskytnutej sumy úveru vzniká aj právo na zmluvné úroky, teda na akúsi odmenu za to, že svoje finančné zdroje poskytol inému, za podmienok a vo výške, ktoré si dohodnú v zmluve.

10. Oproti zmluvným úrokom je úrok z omeškania odlišným inštitútom definovaným v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. v § 369 Obchodného zákonníka. Úrok z omeškania je sankciou za to, že dlžník mešká so splnením peňažného záväzku, dôsledkom čoho je, že veriteľ nemôže disponovať svojimi peňažnými prostriedkami a dlžník ich zasa neoprávnené, bez súhlasu veriteľa, využíva vo svoj prospech. Povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká pri omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti. Dlžník sa nemôže zbaviť povinnosti platiť úroky z omeškania poukázaním na to, že svoju povinnosť nesplnil pre okolnosti vylučujúce zodpovednosť. To znamená, že nárok na úroky z omeškania vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Ide o objektívnu zodpovednosť. Úroky z omeškania sú v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky.

11. V danom prípade žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 5% zo sumy nezaplatených úrokov 216,19 eura od 24.03.2015 do zaplatenia, pričom suma 216,19 eur predstavovala zmluvné úroky do zosplatenia. V konaní nebolo sporným, že do zosplatenia úveru t.j. do 23.03.2015 vyčíslené zmluvné úroky predstavovali sumu 216,19 eura. Ich nezaplatením sa nasledujúci deň t.j. 24.03.2015 dostala žalovaná do omeškania. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že žalobcovi nemožno priznať úroky z úrokov úveru v čase po splatnosti celého úveru, keď v skutočnosti žalobca žiadal len úrok z omeškania zo zmluvných úrokov vyčíslených do zosplatenia celej pohľadávky. Ako už bolo uvedené vyššie, zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania a veriteľ ich môže požadovať, i keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 OZ). Pritom platí, že môžu existovať popri sebe (obdobne aj uznesenie NS ČR 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.8.2014). Je zrejme, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil uplatnený nárok žalobcu ohľadom úroku z omeškania, na ktorý má veriteľ vždy nárok, keď sa dlžník dostane do omeškania s plnením. Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto nezaplatených úrokov úroky z omeškania. V prejednávanej veci sa žalovaná neplnení povinností z úverovej zmluvy dostala dňa 24.03.2015 do omeškania s platením peňažného záväzku - úrokov z úveru, preto je povinná zaplatiť aj úrok z omeškania ako sankciu za riadne neplnenie svojho zmluvného záväzku. Odvolací súd zohľadňujúc majetkové a zárobkové schopnosti žalovanej tak, ako sú tieto v ďalšom texte konkretizované uložil žalovanej podľa § 232 ods. 3 CSP lehotu na ich zaplatenie 90 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, aby žalovaná mala dostatočný časový priestor na ich zaplatenie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a žalobe žalobcu vyhovel.

12. Vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku, ktorým súd prvej inštancie povolil zaplatiť žalovanej sumu priznanú žalobcovi v 200,- euro mesačných splátkach odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti správny a aj dostatočne odôvodnený. Súd prvej inštancie mal dostatočne zistené majetkové pomery žalovanej a správne zohľadnil, že žalovaná priznanú sumu nie je schopná zaplatiť jednorázovo v lehote niekoľkých dní. Z výpovede žalovanej na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 27.01.2020 vyplýva, že žalovaná je zamestnaná a jej príjem 600 euro mesačne, pričom jej manžel je poberateľom predčasného starobného dôchodku v sume 330 euro. Na základe týchto zistení je potom správny právny záver súdu prvej inštancie, ktorý v zmysle § 232 ods. 3, 4 CSP považoval danú vec za taký odôvodnený prípad, na ktorý môže toto zákonné ustanovenie aplikovať. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že príjem, ktorý žalovaná dlhodobo dosahuje, keďže 33 rokov robí upratovačku v múzeu jej prakticky neumožňoval vytvárať si finančnú rezervu. Táto skutočnosť bola zrejme dôvodom, pre ktorý uzatvorila zmluvu o úvere. Súd prvej inštancie nemohol určiť s ohľadom na jej mesačný príjem a životné náklady vyššiu mesačnú splátku, pretože súd by mal určiť splátky dlhu v takej výške, aby vytvoril dlžníkovi reálnu možnosť dlh riadne splácať. Sama žalovaná na pojednávaní uviedla, že mesačnú splátku 200,- euro, by bola schopná splácať, čo je podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom ja jej príjem pomerne vysoká suma a je na hranici jej možnosti. Správne súd prvej inštancie poukázal aj na to, že žalovaná je spotrebiteľkou a žalobca je obchodnou spoločnosťou - bankou, preto iba tá skutočnosť, že dlh žalovaná splatí formou splátok nemôže významne zhoršiť

majetkové pomery žalobcu . Súd prvej inštancie preto správne postupoval, keď vyhovej žiadosti žalovanej a umožnil jej splatiť dlh v splátkach. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správy potvrdil.

13. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania prvoinštančného aj odvolacieho konania v celom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).